

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 5.9.2008
SEK(2008) 2390

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

Oheisasiakirja

ehdotukseen

NEUVOSTON PÄÄTÖKSEKSI

**oikeuspaikkasopimuksista tehdyn yleissopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan
yhteisön puolesta**

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTEN ARVIOINNISTA

**{KOM(2008) 538 lopullinen}
{SEK(2008) 2389}**

1. MENETTELYTAPAKYSYMYKSET JA INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN

Vaikutustenarvioinnin valmistelu pohjautuu selvitykseen (*Study to Inform an Impact Assessment on the Ratification of the Hague Convention on Choice-of-Court Agreements by the European Community*¹), jonka komissio on teettänyt ulkopuolisilla konsulteilla, ja työhön, jota oikeuden, vapauden ja turvallisuuden pääosaston koolle kutsuma komission yksiköiden välinen ohjausryhmä on tehnyt. Ohjausryhmässä oli mukana oikeudellisen yksikön, pääsihteeristön, yritystoiminnan pääosaston, sisämarkkinoiden pääosaston, terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston ja tietoyhteiskunnan pääosaston edustajia. Vaikutustenarviointilautakunta on käsitellyt vaikutusten arvioinnin. Parannussuosituksien on sisällytetty tarkistettuun versioon.

Vaikutusten arviointi perustui edellä mainittuun selvitykseen, alan kirjallisuuteen, komission vuonna 2004 Haagin neuvottelujen viimeisen kierroksen valmistelua varten laatimaan kuulemisasiakirjaan saatuihin vastauksiin, kansainvälisen kauppakamarin (ICC)² ja Yhdysvaltain asianajajaliiton (ABA)³ tekemien selvitysten tuloksiin sekä Eurostatin kauppatilastojen analyysiin.

2. ONGELMAN MÄÄRITTELY

Tuomioistuinten kansainvälistä toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa säännellään Euroopan yhteisössä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 44/2001 (Bryssel I -asetus)⁴.

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön⁵ mukaan tuomioistuinten kansainvälisen toimivallan ja tuomioiden tunnustamisen ja täytäntöönpanon kysymykset suhteessa kolmansien maihin kuuluvat yhteisön yksinomaiseen ulkoiseen toimivaltaan. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltiot eivät enää voi yksittäin tai yhdessä hyväksyä kansainvälisiä velvoitteita suhteessa kolmansien maihin asioissa, jotka kuuluvat yhteisön ulkoiseen toimivaltaan.

Kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevässä Haagin konferenssissa vuonna 2005 tehty yleissopimus oikeuspaikkasopimuksista antoi tilaisuuden luoda maailmanlaajuisesti sovellettava tuomioistuinjärjestelmään perustuva vaihtoehto yritysten välisten riitojen ratkaisemiselle, jos osapuolet ovat tehneet oikeuspaikkasopimuksen.

¹ GHK Consulting Ltd, Birmingham; selvitys on luettavissa osoitteessa http://ec.europa.eu/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm

² ICC Survey regarding business practices on jurisdictional issues (2003) <http://www.iccwbo.org/law/jurisdiction/>

³ ABA:n kansainvälisen oikeuden jaoston (ABA Working Group on the Hague Convention on Choice-of-Court Agreements) loka/marraskuussa 2003 tekemä selvitys.

⁴ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁵ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 31. maaliskuuta 1971 asiassa 22/70, komissio v. neuvosto – Tieliikennettä koskeva eurooppalainen sopimus (EART); yhteisöjen tuomioistuimen lausunto 1/03 yhteisön toimivallasta tehdä uusi Luganon yleissopimus tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla.

Yhteisön sisällä on vaikutuksiltaan ennakoitava tuomiovaltasääntöjen järjestelmä, joka perustuu asianosaisten valintaan (oikeuspaikkasopimukset) ja annettujen tuomioiden tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon. EU:n alueen ulkopuolella EU:n yrityksillä ei ole tätä ennakoitavuutta, sillä kolmansien maiden kanssa tehtyjä kahden- tai monenvälisiä sopimuksia on vain vähän eikä maailmanlaajuisesti sovellettavaa sääntöjärjestelmää ole.

Oikeusvarmuuden puute voi olla kaupan este. Tutkimustulokset osoittavat, että yritysten epävarmuus siitä, minkä maan tuomioistuimien käsittelee riitautettua sopimusta koskevan asian, vaikeuttaa maailmankauppaa. Tutkimuksessa mukana olleista yrityksistä 41 prosenttia ilmoitti, että epävarmuus siitä, mikä tuomioistuin ratkaisisi riidan tai minkä maan lakia sopimukseen sovellettaisiin, on joskus vaikuttanut ratkaisevasti yrityksen tärkeään liiketoimintapäätökseen. Tämä oli yleisempää suurten yritysten (47 prosenttia) kuin pienten yritysten (26 prosenttia) keskuudessa.

Kaikkien toimien, joita yhteisö toteuttaa suhteessa kolmansiin maihin, olisi suojattava yhteisössä vaalittuja arvoja, sillä ne ovat niin tärkeitä, että niitä on suojattava myös Euroopan unionin ulkopuolella.

2.1. Yhteen veto ongelmista

On havaittu neljä pääongelmaa:

Ongelma 1

Kustannukset, joita EU:n talouden toimijoille aiheutuu oikeusvarmuuden puutteesta sen suhteen, että

- niiden oikeuspaikkasopimuksia EU:n ulkopuolisen tuomioistuimen hyväksi noudatetaan EU:ssa; ja
- niiden oikeuspaikkasopimuksia EU:ssa sijaitsevan tuomioistuimen hyväksi noudatetaan kolmansissa maissa.

Ongelma 2

Kustannukset, joita aiheutuu siitä, että talouden toimijat eivät pysty riittävästi ennakoimaan,

- voidaanko valinnan mukaisen EU:n ulkopuolisen tuomioistuimen antama tuomio tunnustaa ja panna täytäntöön EU:ssa;
- voidaanko valinnan mukaisen EU:ssa sijaitsevan tuomioistuimen antama tuomio tunnustaa ja panna täytäntöön EU:n ulkopuolella.

Ongelma 3

Heikommalle EU:n osapuolelle voi aiheutua kustannuksia ja haittaa siitä, että EU:n ulkopuolisen tuomioistuimen hyväksi tehdyn oikeuspaikkasopimuksen vuoksi se ei saa riittävää suojaa (ulkomaisen tuomioistuimen valitseminen voisi johtaa siihen, että heikompi osapuoli ei saa yhteisön oikeuden tarjoamaa suojaa).

Ongelma 4

EU:ssa yksinomaista tuomiovaltaa koskevien sääntöjen nojalla suojattujen oikeussuhteiden suojan riittämättömyys laajemmassa maailmanlaajuisessa kontekstissa (esim. kiinteään omaisuuteen, immateriaalioikeuksiin ym. liittyen).

2.2. Ongelmien laajuus ja vakavuus

Ongelmien laajuutta on vaikea arvioida, koska tilastoja ei ole ja empiiristä tietoa on vähän. Kuulemisissa saadut tiedot osoittavat, että oikeuspaikkasopimusten noudattamiseen ja

tuomioiden täytäntöönpanoon liittyvä oikeusvarmuuden puute voi epäsuorasti vaikuttaa liiketoimintapäätöksiin.

Engelman 1 osalta kahdessa asiaa koskevassa selvityksessä on käynyt ilmi, että monissa yrityksissä (noin 40 prosenttia) epävarmuus siitä, mikä tuomioistuin ratkaisisi riidan tai minkä maan lakia sopimukseen sovellettaisiin, on joskus vaikuttanut ratkaisevasti yrityksen tärkeään liiketoimintapäätökseen.

Engelman 2 osalta arvioidaan, että noin 40 prosenttia yrityksistä on kokenut oikeuden päätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon yhteydessä joskus ylitsepääsemättömiäkin vaikeuksia.

Engelmien 3 ja 4 olemassaololle ei saatu kuulemisissa vahvistusta, mutta se ei tarkoita, etteikö ongelmia olisi.

3. TAVOITTEET

3.1. Yleistavoite

Yleistavoite on mahdollisten kaupan esteiden poistaminen vähentämällä oikeudellista epävarmuutta, eli (EU:n ulkopuolisen) kansainvälisen kaupan ja sijoitustoiminnan edistäminen vähentämällä kauppasopimuksiin liittyvää oikeudellista epävarmuutta.

3.2. Erityistavoitteet

Yleistavoite ilmenee neljässä erityistavoitteessa, jotka kaikki liittyvät 2 kohdassa esitettyihin ongelmiin. Nämä erityistavoitteet luovat perustan yksittäisiin toimintavaihtoehtoihin sovellettaville arviointikriteereille.

- (1) Lisätään EU:n talouden toimijoiden oikeusvarmuutta sen suhteen, että niiden oikeuspaikkavalintaa noudatetaan kansainvälisten kauppaoikeudellisten riita-asioiden ratkaisemisessa.
- (2) Lisätään ennakoitavuutta sen suhteen, että valittu oikeuspaikka ratkaisee kansainväliset kauppaoikeudelliset riita-asiat, joissa on mukana EU:n taloudellisia toimijoita.
- (3) Suojataan heikompana osapuolena olevien EU:n talouden toimijoiden oikeuksia oikeuspaikkaa määritettäessä.
- (4) Edistetään EU:n toimijoiden EU:n lainsäädännössä suojattuja laillisia oikeuksia EU:n ulkopuolisissa tuomioistuimissa, kun ne ratkaisevat kansainvälisiä kauppaoikeudellisia riita-asioita, joissa on EU:n talouden toimijoita asianosaisina.

Näihin erityistavoitteisiin on päädytty seuraavista syistä.

Erityistavoite 1. Olisi hyvä, jos oikeuspaikkasopimuksen tehneet kansainvälisen sopimuksen osapuolet voisivat luottaa siihen, että valittu tuomioistuin tai tuomioistuin, jolle asia on siirretty, noudattaisi sopimusta.

Erityistavoite 2. Olisi hyvä, jos oikeuspaikkasopimuksen tehneet kansainvälisen sopimuksen osapuolet voisivat luottaa siihen, että valitun oikeuspaikan antamaa tuomiota noudatettaisiin (eli se voitaisiin tunnustaa ja panna täytäntöön) kummankin sopimuspuolen maassa ja/tai täytäntöönpanomaassa.

Erityistavoite 3. Euroopan yhteisön kannalta olisi hyvä, jos ratkaisut, joihin päädytään, turvaavat oikeuspaikkasopimuksen tekevien heikommassa asemassa olevien EU:n osapuolten

oikeudet. Tavoitteen saavuttaminen suojaisi heikompaa sopimuspuolta ja varmistaisi samalla kilpailun, kun pienemmät yritykset voisivat luottavaisemmin tehdä kansainvälisiä sopimuksia.

Erityistavoite 4. Olisi hyvä, jos EU:n ulkopuoliset tuomioistuimet antaisivat suojan samoille laillisille oikeuksille kuin EU:ssa. Koska ”seura tekee kaltaisekseen”, tähän voidaan vaikuttaa ”uuvutustaktiikalla” siten, että kolmansien maiden tuomioistuinten käsittelyyn saatetaan asioita, joissa asianosaisina on EU:n yrityksiä, ja niiden puolesta käytetyt argumentit omaksutaan kolmansien maiden lainsäädäntöön ja käytäntöön. Tämä saattaisi lisätä todennäköisyyttä, että EU:n yritykset tekevät kansainvälisiä sopimuksia, ja johtaa kaupan kasvuun.

4. TOIMINTAVAIHTOEHDOT

Toimintavaihtoehto		Toimintavaihtoehdon kuvaus
<i>Nykytilanteen säilyttäminen</i>		
Toimintavaihtoehto 1	Passiivinen nykytilanteen säilyttäminen	Yhteisö ei tee yleissopimusta eikä tavoitteiden saavuttamiseksi tehdä uusia aloitteita.
Toimintavaihtoehto 2	Aktiivinen nykytilanteen säilyttäminen	Yhteisö ei tee yleissopimusta, vaan se neuvottelee tiettyjen kolmansien maiden kanssa kahdenvälisiä sopimuksia tavoitteiden saavuttamiseksi.
<i>Muut kuin lainsäädäntötoimet</i>		
Toimintavaihtoehto 3	Vakuutusten julkinen tukeminen	Tuetaan sellaisten vakuutusten tarjoamista ja ottamista, jotka kattavat oikeuspaikkavalinnan epävarmuudesta johtuvat riitojenratkaisun lisäkustannukset (kuten kolmansissa maissa pidettävistä oikeudenkäynneistä aiheutuvat ylimääräiset kustannukset ja taloudelliset menetykset, joita EU:n toimijoille aiheutuu oikeuden päätöksistä, jotka kumoavat oikeudet, joita niillä olisi EU:ssa toimiessaan).
Toimintavaihtoehto 4	Yrityksille suunnattu tiedottaminen oikeuspaikkavalinnan epävarmuudesta johtuvista riskeistä	Tuetaan EU:n toimijoille suunnattua tiedottamista riskeistä, jotka johtuvat oikeuspaikkavalintaan liittyvistä epävarmuustekijöistä kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa, sekä käytännön

Toimintavaihtoehto		Toimintavaihtoehtoon kuvaus
		keinoista vähentää näitä riskejä.
Lainsäädäntötoimenpiteet ⁶		
Toimintavaihtoehto 5	Yhteisö tekee yleissopimuksen antamatta 21 artiklassa tarkoitettuja selityksiä	Yhteisö tekee yleissopimuksen jättämättä mitään oikeudenaloja sen soveltamisalan ulkopuolelle 21 artiklan nojalla annettavien selityksin.
Toimintavaihtoehto 6a	Yleissopimus tehdään ja annetaan 21 artiklan nojalla tekijänoikeudet ja niiden lähioikeudet poissulkeva selitys	Yhteisö tekee yleissopimuksen ja antaa sen 21 artiklan nojalla selityksen tekijänoikeuksien ja niiden lähioikeuksien jättämisestä yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
Toimintavaihtoehto 6b	Yhteisö tekee yleissopimuksen ja antaa sen 21 artiklan nojalla vakuutusasiat poissulkevan selityksen	Euroopan yhteisö tekee yleissopimuksen ja antaa sen 21 artiklan nojalla selityksen vakuutusasioiden jättämisestä yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
Toimintavaihtoehto 7	Toimintavaihtoehtojen 6a ja 6b yhdistelmä	Yhteisö tekee yleissopimuksen ja antaa sen 21 artiklan nojalla selityksen tekijänoikeuksien ja niiden lähioikeuksien sekä vakuutusasioiden jättämisestä yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

4.1. Vaihtoehtojen vertailu

Arviointiperusteet↓ Toimintavaihtoehtot→	1. Passiivinen nykytilanteen säilyttäminen	2. Aktiivinen nykytilanteen säilyttäminen	3. Vakuutusten julkisen tukeminen	4. Tiedon lisääminen	5. Yleissopimus ilman rajoittavia selityksiä	6a. Yleissopimus ilman tekijänoikeuksia	6b. Yleissopimus ilman vakuutusasioita	7. 6a + 6b
Lisätään EU:n talouden toimijoiden oikeusvarmuutta sen suhteen, että niiden oi-	0	√	0	0	√√√	√√	√√	√√

⁶ Yleissopimuksessa sallitaan toimivallan rajoittamista koskevat selitykset (19 artikla), tuomion tunnustamisen ja täytäntöönpanon rajoittamista koskevat selitykset (20 artikla) ja muita kuin yksinomaisia oikeuspaikkasopimuksia koskevat vastavuoroiset selitykset (22 artikla). Koska yleissopimuksen hyväksymistä edeltäneet kuulemiset eivät tukeneet ajatusta, että 19 ja 20 artiklan nojalla sallittuja selityksiä käytettäisiin yhteisössä, ja koska useat jäsenvaltiot vastustivat eiyksinomaisten oikeuspaikkasopimusten sisällyttämistä yleissopimukseen, vaikutusten arvioinnin toimintavaihtoehtoisissa ei oteta huomioon mahdollisuutta lisätä 19, 20 ja 22 artiklassa tarkoitettuja selityksiä.

keuspaikkavalintaa noudatetaan kansainvälisten kauppaoikeudellisten riita-asioiden ratkaisemisessa								
Lisätään varmuutta siitä, että valittu oikeuspaikka ratkaisee kansainväliset kauppaoikeudelliset riita-asiat, joissa on mukana EU:n taloudellisia toimijoita	0	√	0	0	√√√	√√ ^N	√√ ^N	√√
Suojataan heikompana osapuolena olevien EU:n talouden toimijoiden oikeuksia oikeuspaikkaa määritettäessä	0	√	√	√	√√	√√ ^N	√√ ^N	√√√
Edistetään EU:n lainsäädännössä suojattujen laillisten oikeuksien omaksumista EU:n ulkopuolisissa tuomioistuimissa, kun ne ratkaisevat kansainvälisiä kauppaoikeudellisia riita-asioita, joissa on EU:n toimijoita asianosaisina	0	√	0	0	√√	√ ^N	√ ^N	√
Taloudelliset ja sosiaaliset hyödyt	0	√√	√ ^N	√ ^N	√√	√√ ^N	√√ ^N	√√√
Taloudelliset ja sosiaaliset kustannukset	0	0	Mahdolliset kilpailuvaikutukset	0	Ristiriitoja yhteisön politiikan kanssa	Ristiriitoja yhteisön politiikan kanssa	Ristiriitoja yhteisön politiikan kanssa	0
Täytäntöönpanokustannukset	0	Hyvin pienet	Suuret	Pienet tai keski-suuret	Hyvin pienet	Hyvin pienet	Hyvin pienet	Hyvin pienet
Ristiriitoja yhteisön politiikan kanssa	Ei ole	Ei ole	Ei ole	Ei ole	Mahdollisesti	Mahdollisesti	Mahdollisesti	0
Parhaaksi arvioitu vaihtoehto	Ei	Ei	Ei	Ei	Ei	Ei	Ei	Kyllä

4.2. Parhaaksi arvioitu vaihtoehto

Taulukossa 4.1 esitetty arviointi osoittaa, että parhaana vaihtoehtona pidetään toimintavaihtoehtoa 7, jossa yhteisö tekee yleissopimuksen ja antaa 21 artiklan nojalla tekijänoikeuksia ja niiden lähioikeuksia sekä vakuutusasioita koskevat selitykset. Toimintavaihtoehtojilla 5, 6a ja 6b saavutettaisiin tavoitteet kokonaisuudessaan (EU:n talouden toimijoiden oikeuksien suojaamista lukuun ottamatta) hieman paremmin, mutta ne kaikki saattavat olla ristiriidassa yhteisön politiikan kanssa. Koska toimintavaihtoehto 7 ei aiheuta tällaisia ristiriitoja, sitä pidetään parhaana. Vaihtoehdon odotetaan myös tuottavan eniten taloudellista ja sosiaalista hyötyä.

4.3. Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon mahdollisten vaikutusten laajuus ja luonne

Parhaaksi arvioidun toimintavaihtoehdon yleistavoite on vähentää EU:n talouden toimijoiden oikeudellista epävarmuutta. Yleissopimuksen tekemisen pitäisi siis lisätä kansainvälistä kauppaa ja sitä kautta alentaa osaltaan tavaroiden ja palveluiden hintoja EU:ssa.

Oikeudellinen epävarmuus on vain yksi monista kansainvälistä kauppaa estävistä tekijöistä. Parhaaksi arvioitu vaihtoehto vähentäisi oikeudellista epävarmuutta, mutta se ei poistaisi sitä. Parhaaksi arvioitu vaihtoehto lisäisi ennen kaikkea oikeuspaikkasopimusten sekä sovituisia oikeuspaikoissa annettujen tuomioiden noudattamisen ja täytäntöönpanon *todennäköisyyttä*.

4.4. Parhaan vaihtoehdon kustannukset

Parhaaksi arvioitu vaihtoehto aiheuttaa vain vähän täytäntöönpanokustannuksia, jotka aiheutuvat yleissopimuksen allekirjoittamiseen ja tekemiseen liittyvien säädösten valmistelusta. Koska yleissopimus ei kuitenkaan hyödytä EU:ta, elleivät myös EU:n kauppakumppanit ratifioi sitä, tarvitaan hallinto- ja diplomaattiresursseja kannustamaan mahdollisia sopimuspuolia ja käymään niiden kanssa neuvotteluja.

Kun yhteisö on tehnyt yleissopimuksen, sen täytäntöönpanon (toiminnan) seuraaminen aiheuttaa lisäkustannuksia.

Parhaaksi arvioidusta vaihtoehdosta ei aiheudu vaatimustenmukaisuus- tai hallintokustannuksia kansainvälistä kauppaa käyville EU:n yrityksille. Yritykset voivat edelleen vapaasti sisällyttää sopimuksiinsa oikeuspaikkavalintoja tai jatkaa vaihtoehtoisten riitojenratkaisukeinojen käyttämistä.

4.5. EU:n tason lisäarvo

Parhaaksi arvioitu vaihtoehto toisi merkittävää EU:n tason lisäarvoa. Ensinnäkin EU:n toimijoilla olisi kaikissa jäsenvaltioissa samat säännöt, ja Bryssel I -asetuksella EU:hun luodut tasapuoliset toimintaedellytykset laajennettaisiin yleissopimuksen sopimuspuolina oleviin valtioihin. Toiseksi, suuri määrä kahdenvälisiä sopimuksia erilaisin poikkeuksin voi olla haitaksi pyrkimykselle vähentää oikeudellista epävarmuutta, kun EU:n tärkeimmät kauppakumppanit todennäköisesti haluavat, että niiden tavaroilla ja palveluilla voidaan käydä kauppaa EU:ssa ja muiden kauppakumppaneiden kanssa samojen oikeuspaikkasopimuksia koskevien sääntöjen mukaisesti.

Yleissopimuksen tekemisestä aiheutuvat kustannukset ovat hyvin pienet, mutta mahdollinen taloudellinen hyöty on suuri. Yleissopimuksen tekemisessä on vain vähän mahdollisia haittapuolia. Näitä voivat olla esimerkiksi yleissopimuksesta johtuva velvollisuus noudattaa EU:ssa kolmansien maiden tuomioistuinten antamia ”kiistanalaisia” tuomioita. Tällaiset tuomiot on kuitenkin aina mahdollista jättää tunnustamatta oikeusjärjestyksen perusteisiin vedoten (yleissopimuksen 9 artiklan e alakohta), ja voidaan myös olettaa, että tällaisten tuomioiden määrä koko ajan vähenee oikeuskäytännön yhdenmukaistumisen myötä.

5. SEURANTA JA ARVIOINTI

Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssilla, jonka suojissa yleissopimus laadittiin, on tapana järjestää säännöllisesti erityiskomissioden kokouksia, joissa arvioidaan yleissopimuksen käytännön soveltamista niiden onnistumisen seuraamiseksi ja arvioimiseksi.

Tämän institutionaalisen seurannan lisäksi yhteisön olisi sopimuspuolena luotava oma seuranta- ja arviointimekanisminsa.

Ei ole olemassa valmiita tietolähteitä, jotka sopisivat ongelmien laajuuden ja luonteen tarkkaan arviointiin ja joiden avulla voitaisiin tulevaisuudessa seurata, missä määrin ongelmat ovat vähentyneet.

Tässä tilanteessa on parasta menetellä samoin kuin muiden tämän alan säädösten suhteen eli tarkastella yleissopimuksen toimivuutta säännöllisin väliajoin (esim. kerran neljässä vuodessa) sekä teettää tarkastelun tueksi ulkopuolinen selvitys.